ब्रह्माणमूचुरमरा
भगवञ्छक्ताः स्म नासुरान्समरे।
प्रतियोधयितुमतस्त्वां
शरण्यशरणं समुपयाताः॥ १॥
देवानुवाच भगवान्
क्षीरोदे केशवः स वः केतुम्।
यं दास्यति तं दृष्ट्वा
नाजौ स्थास्यन्ति वो दैत्याः॥ २॥
लब्धवराः क्षीरोदं
गत्वा ते तुष्टुवुः सुराः सेन्द्राः।
श्रीवत्साङ्कं कौस्तुभ-
मणिकिरणोद्भासितोरस्कम्॥ ३॥
श्रीपतिमचिन्त्यमसमं
समन्ततः सर्वदेहिनां स्रष्टम्।
परमात्मानमनादिं
विष्णुमविज्ञातपर्यन्तम्॥ ४॥
तैः संस्तुतः स देव-
स्तुतोष नारायणो ददौ चैषाम्।
ध्वजमसुरसुरबधूमुख-
कमलवनतुषारतीक्ष्णांशुम्॥ ५॥
तं विष्णुतेजोभवमष्टचक्रे
रथे स्थितं भास्वति रत्नचित्रे।